

[Arbejdsministeren.]

sker beskæftiget gennem de midler, vi har fået stillet til rådighed, kan jeg kun give ham det ene gode råd at hjælpe mig med at få bevillingerne sat i vejret; så kommer det højere beskæftigelsestal af sig selv med det samme.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg tror, det vil være forkert af os herindefra på forhånd at fælde dom over de lokale initiativer, som er opstået rundt omkring i landet for at skaffe beskæftigelse, for at skaffe varig beskæftigelse. Fremfor at holde bebrejdelsestaler, der er beregnet til en overskrift i Land og Folk, burde man herfra hellere sige til disse mennesker derude: vi synes, at det er rigtigt, hvad I gør, når I søger hele jeres felt igennem for at se, om der er beskæftigelsesmuligheder; er der noget, vi kan støtte jer med, oplysninger, overvejelser og i sidste instans også statsgaranti eller, som vi foreslår, også et statslån, så sig til. Det er jo den vej, vi skal; vi må få folk til at samarbejde om løsningen af den opgave, det er at sætte de sidste af vore arbejdsløse i arbejde. Derfor vil jeg gerne herfra sige, at regeringen lægger overordentlig stor vægt på det lokale arbejde, der udføres ude omkring, og det er mit håb, at den nye beskæftigelseslov, som vi nu behandler, vil være et våben i kampen mod arbejdsløsheden. For mig at se kan loven blive en spore til at få endnu flere folk sat i arbejde.

Asger Jensen: Det ærede medlem hr. Niels Andersen forsøgte at svare mig på mit spørgsmål om retsforbundets stilling til statsinvesteringer. Jeg fik ikke bare ét svar, jeg fik to. Det ene gik ud på, at retsforbundets stilling principielt var den, at partiet ønskede, at så få penge som muligt skulle passere de offentlige kasser. Det andet svar var det, at det ærede medlem i dette tilfælde fandt det rimeligt at anvende pengene, da det var til produktive formål. Må jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at de to standpunkter er uforenelige. Selv om det ærede medlems parti har en aldrig så god motivering for i dette tilfælde at gå med, kan det ikke forhindre, at man må ud hos skatteborgerne og hente flere penge, der så skal passere de offentlige

kasser. Det er nødvendigt, hver gang man foretager statsinvesteringer, at hente pengene hos skatteborgerne. Det har jeg forstået at det ærede medlem og hans parti tidligere her fra talerstolen har kæmpet imod, og da har der ikke været skelnet mellem det ene og det andet formål. Der er vel også mange produktive formål, som man tidligere har foreslået statsinvestering til, bevillinger, det ærede medlems parti ikke har kunnet tilslutte sig, og jeg synes, det var rart at få opklaret, om det er det principielle standpunkt, der ikke mere gælder, eller om man kun for denne gangs skyld mener, at formålet kan gå an. Altså, man kan ikke have begge standpunkter, det må være enten det ene eller det andet, det er gældende.

Niels Andersen: Det er efterhånden blevet sådan, at det konservative folkepartis medlemmer i folketinget ved enhver lejlighed holder en slags forhør over retsforbundet. Det nægtede de sig heller ikke ved denne lejlighed, hvor man søgte at forhøre retsforbundet om dets stilling både med hensyn til det rent principielle og med hensyn til det foreliggende lovforslag. Imidlertid synes jeg, det ville gavne sagen mest, om man hovedsagelig beskæftigede sig med det lovforslag, der foreligger, i stedet for med retsforbundets principielle stilling. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Asger Jensen, at når vi fra vor side kan gå med til at anbefale et lovforslag som det her foreliggende, er det ganske simpelt, fordi vi mener, at man kan bruge de beskæftigelsesarbejder, der skal sættes i gang på kommunens eller statens initiativ, til at frembringe noget produktivt, noget, som kan formidle en forøget produktion for landet som helhed; og vi fra vor side kan ikke se, at der er noget som helst galt i, eller at der går noget af vor principielle indstilling til statsfinansiering ved, at vi giver tilslutning dertil.

Søren Andersen: Det er rigtigt, som den højtærede minister siger, at vi tager samme stilling til problemerne, som vi gjorde i foråret. Men det, der giver mig anledning til at komme med en bemærkning, er ministerens udtalelse om, at det ikke alene drejer sig om at skaffe beskæftigelse til arbejds-